

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 708/05
03.04.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragomira Milojevića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića, Miroslava Cvetkovića, Dragana Jocića i Zorana Tatalovića, članova veća, sa savetnikom Draganom Lužnjanim, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženih AA i dr., zbog krivičnog dela falsifikovanje novca iz čl. 168. st. 1. Osnovnog krivičnog zakona, odlučujući o žalbi branioca optuženog BB, adv. AB izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Požarevcu K.br.84/2004 od 17.1.2005. godine, nakon sednice veća održane dana 3.4.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽENJEM žalbe branioca optuženog BB a po službenoj dužnosti u odnosu na optuženog AA, opt. VV i opt. GG primenom čl. 384. Zakonika o krivičnom postupku, PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Požarevcu K.br.84/2004 od 17.1.2005. godine u delu odluke o krivičnim sankcijama optuženima, tako što Vrhovni sud Srbije optuženom AA, opt. VV, opt. GG i opt. BB, za izvršeno krivično delo falsifikovanje novca iz čl. 168. st. 1. Osnovnog krivičnog zakona, za koje su prvostepenom presudom oglašeni krivim, utvrđuje kazne zatvora u trajanju od po 11 (jedanaest) meseci, a primenom čl. 51., 52. i 53. Osnovnog krivičnog zakona IZRIČE im uslovne osude, tako što određuje da se utvrđene kazne zatvora neće izvršiti ako, svaki od optuženih u roku od po 3 (tri) godine ne učini novo krivično delo.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Požarevcu K.br.84/2004 od 17.1.2005. godine optuženi AA VV, GG i BB oglašeni su krivim zbog po jednog krivičnog dela falsifikovanja novca iz čl. 168. st. 1. OKZ za koja dela su im najpre utvrđene kazne zatvora i to opt. AA u trajanju od 1 godine i 6 meseci, a opt. VV, opt. GG i opt. BB kazne zatvora u trajanju od po 1 godine a izrečene su im uslovne osude tako što je određeno da se utvrđene kazne zatvora neće izvršiti ukoliko svaki od optuženih u roku od 5 godina od dana pravnosnažnosti presude ne izvrši novo krivično delo.

Istom presudom izrečena je i mera bezbednosti, oduzimanja predmeta i sredstava izvršenja krivičnog dela i to: AA jednog personalnog računara Pentijum 4, serijskog broj JR19648, marke "___" sa osnovnom pločom MSI, procesor "Intel" memorija DDR 256, grafička kartica ATI, modem "Čipvimbond" CD rezač "LG" flopi disk i hard disk "Samsung", jedan štampač marke "HP", serijskog broja __, jedan skener serijskog broja __ "Sanijet 2300C" sa adapterom za struju i 22 komada papira osamdesetogramskih A4 formata, kao i jedan CD. VV tri novčanice u apoeni od 1.000,00 dinara, serijskog broja AA1780947, DD, ĐĐ, EE i ŽŽ po jednu novčanicu od 1.000,00 dinara, serijskog broja AA1780947.

Optuženi AA i opt. GG obavezani su da naknade sve troškove krivičnog postupka o čijoj visini će sud naknadno odlučiti posebnim rešenjem kao i da na ime paušala plate sudu svaki po 1.000,00 dinara sve u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja, dok su optuženi VV i BB oslobođeni plaćanja troškova krivičnog postupka.

Protiv ove presude žalbu je izjavio branilac optuženog BB adv. AB zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači i optuženog BB oslobodi od krivične odgovornosti.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž.br.849/05 od 10.5.2005. godine predložio je da Vrhovni sud kao neosnovanu odbije žalbu branioca optuženog BB i presudu Okružnog suda u Požarevcu potvrdi.

Vrhovni sud je pošto je postupljeno po čl. 374. st. 2. ZKP održao sednicu veća na kojoj je razmotrio celokupne spise predmeta, ispitao pobijanu presudu u smislu čl. 380. ZKP, pa je po oceni žalbenih navoda imajući u vidu i predlog Republičkog javnog tužioca, odlučio kao u izreci ove presude.

Suprotno žalbenim navodima branioca optuženog BB, prvostepena presuda je u izreci i razlozima razumljiva, saglasna i zasnovana na izvedenim dokazima koji su saglasni izloženim razlozima presude. Iz izreke i razloga presude tačno se može zaključiti koje je radnje koji od optuženih preduzeo u izvršenju predmetnih krivičnih dela a dati su jasni i logični razlozi i o svim činjenicama vezanim za postojanje krivičnog dela i krivične odgovornosti optuženog BB, te se neosnovano žalbom branioca ovog optuženog prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 368. st. 1. tač. 11. ZKP.

Osporavajući utvrđeno činjenično stanje i stim u vezi i pravilnost primene krivičnog zakona u pobijanoj presudi branilac optuženog BB navodi da u radnjama ovog optuženog nema elemenata krivičnog dela iz čl. 168. st. 1. OKZ jer nije znao da se radi o falsifikovanim novčanicama niti je imao nameru da ih u opticaj stavi kao prave.

Međutim, po oceni Vrhovnog suda činjenično utvrđenje iz prvostepene presude i pravna ocena proistekla iz tako utvrđenih činjenica kao i zaključak da se u radnjama optuženog BB stiču svi elementi krivičnog dela falsifikovanja novca iz čl.168. st. 1. OKZ, žalbenim navodima branioca optuženog ne dovodi se u sumnju.

Nije sporno, naime da je ovaj optuženi jednu od falsifikovanih novčanica koju je dobio od optuženog GG u promet stavio, kupujući cigarete u trafici STR "ZZ" u __ a nakon upozorenja prodavačice da sa novčanicom nešto nije u redu - ovoj vratio jednu od kutija kupljenih cigareta i kusur.

Prihvatajući osnovano navode odbrane optuženog GG i optuženog VV u predkrivičnom postupku, kada su detaljno opisali najpre okolnosti pod kojima su dobili falsifikovane novčanice od optuženog AA a zatim i kako su ih u promet stavljali, a optuženi GG i kako je optuženom BB (koji je prethodno od društva čuo da on ima falsifikovani novac) dao najpre jednu od ovih novčanica - da je unovči u trafici kod "__ škole", odnosno da kupi cigarete za obojicu, što je optuženi BB prihvatio a nakon što ga je obavestio da je prodavačica u navedenoj trafici otkrila da je novčanica falsifikovana - dao mu još dve novčanice i to na traženje optuženog BB, kako bi sa tim novcem otišao u selo II, pravilno prvostepeni sud utvrđuje da je optuženi BB, znao da se radi o falsifikovanim novčanicama od kojih je jednu, u apoenu od 1.000,00 dinara i stavio u opticaj kao pravu - plaćajući sa njom cigarete u kiosku STR "Boba" a suprotnu odbranu ovog optuženog odnosno navod da je istina znao da optuženi GG poseduje falsifikovane novčanice ali da nije znao da mu je baš ove novčanice dao, na njegovo traženje - ocenjuje neosnovanom.

Prema tome, činjenično stanje u pogledu svih bitnih elemenata krivičnog dela u pitanju, pravilno je i potpuno utvrđeno a kvalifikacijom protivpravne delatnosti optuženog BB kao i ostalih optuženih, po čl. 168. st. 1. Osnovnog krivičnog zakona, zakon je pravilno primenjen o čemu je prvostepeni sud u presudi dao jasne, iscrpne i uverljive razloge koje i Vrhovni sud u svemu prihvata.

Kako je međutim, za krivično delo iz čl. 168. st. 1. OKZ, kao najmanja mera kazne propisana kazna zatvora od 1 godine - prvostepeni sud je izričući uslovne osude optuženima a da im pri tom nije prethodno ublažio utvrđene kazne zatvora (čl. 53. st. 2. OKZ), prekoračio ovlašćenja koja sud ima po zakonu odnosno povredio krivični zakon na štetu optuženih (čl. 369. st. 5. ZKP).

Stoga je Vrhovni sud uvažavajući žalbu branioca optuženog BB a u odnosu na optuženog AA, opt. VV i opt. GG, postupajući po službenoj dužnosti i u smislu čl. 384. ZKP, prvostepenu presudu, otklanjajući navedenu povredu zakona, preinačio u pogledu odluke o krivičnim sankcijama i to u odnosu na sve optužene.

Ocenjujući značaj svih od strane prvostepenog suda pravilno utvrđenih okolnosti u smislu čl. 41. OKZ, koje su od značaja pri izboru vrste i visine kazne i to samo olakšavajućih, dosadašnju neosuđivanost svih optuženih, njihovu mladost, priznanje izvršenja krivičnog dela i izraženo kajanje ali i činjenicu da su krivična dela izvršili pre svega zbog mladalačke lakomislenosti, Vrhovni sud je navedenim okolnostima dao karakter osobito olakšavajućih okolnosti i primenom čl. 42. i 43. OKZ, optuženima AA, optuženom VV, optuženom GG i optuženom BB za izvršeno krivično delo iz čl. 168. st. 1. OKZ utvrdio kazne zatvora ispod posebnog minimuma propisanog za krivično delo u pitanju, u trajanju od 11 meseci a nalazeći da će se u konkretnom slučaju (s obzirom na ličnost optuženih i sve okolnosti pod kojima su krivično delo izvršili) i samo upozorenjem uz pretnju kaznom dovoljno uticati da ubuduće ne vrše krivična dela, primenom čl. 51., 52. i 53. OKZ izrekao im uslovne osude, određujući da se utvrđene kazne neće izvršiti ukoliko u roku od 3 godine ne učine novo krivično delo.

Mera bezbednosti, oduzimanja predmeta i sredstva izvršenja krivičnog dela, izrečena je pravilnom primenom čl. 60. i 69. Osnovnog krivičnog zakona, pa se njena zakonitost i opravdanost izricanja ne dovode u pitanje.

Sa iznetih razloga, na osnovu čl. 391. st. 1. Zakonika o krivičnom postupku odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Dragana Lužnjanić, s.r. Dragomir Milojević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd